

altsaa, at allerede tidligere har man set, at der var noget Misligt i, at vi paa den Maade havde givet Lovgivningsmagtens Indflydelse paa dette for de fleste Medborgere i Staten ikke uvigtige Anliggende ud af vor Haand og overdraget den til et Interessentskab, hvor Interessenterne ikke have Indflydelse efter deres Rørlighed, men efter deres forskjellige Stilling til de forskjellige Brandpræmier. Der er imidlertid ikke tidligere kommet Noget ud af de Bestræbelser, der paa Folkethingets Side ere blevne gjorte, men Sagen har ligget hen i længere Tid. Der fremkom bestandig, hvad jeg nu ogsaa hørte af den ærede sidste Taler (Sindenburg), den Udtalelse, at det skulde være et Overgreb mod bestaaende Kontrakter. Man satte Sagen i Forbindelse med Landets Kreditvæsen og mente, at det ikke vilde være betrygget, naar der ikke toges Bestemmelser som dem, der t. Ex. findes i den nyeste Lov angaaende dette Forhold, nemlig dem, der bestemte, at Landets almindelige Brandforsikring skulde overgaa fra Ministeriets Bestyrelse til at blive et privat bestyret Selskab. Allerede tidligere var det en Anskuelse, der blev gjort gjældende fra deres Side, hvortil den ærede Forslagsstiller og jeg høre, at denne Omhu for Pantekreditorerne var alfor vidt dreven, og at der af disse selv maatte kunne sørges fuldstændig for deres Interesser; men det har netop været dette Punkt, som, kan jeg sige, tidligere har forhindret Sagens Fremme. Det er mig kjært, at Sagen er kommen frem paany; thi under denne Sags fortsatte Behandling skal det blive godtgjort, i hvilken Grad den saatalte almindelige Brandforsikring for Landbygninger, ved Loven af 1870 har faaet næsten et privilegium exclusivum paa at beholde Folk forsikrede hos sig, naar de først ere komne derind. Der er optaarnet en saadan Masse Banfeligheder for at komme ud af denne Forening, at det næsten er umuligt for andre Foreninger, at konkurrere med den og næsten umuligt for Folk, naar de ønske at komme ud af denne Forening, da at faae dette deres Væbne opfyldt. Jeg skal gjøre opmærksom paa en Hindring, der tidligere var tilstede, nemlig den, som fremkom gennem Loven om Stempelafgift. Uagtet der i Motiverne til Loven om Brugen af Stempelpapir udtrykkelig siges, at de Bestemmelser, der vedkomme de Instituter, vi her tale om, ikke skulde kunne være til Hindring for, at andre Foreninger kunde konkurrere med Landets almindelige Brandforsikring, har det dog vist sig, at den tidligere Fortolkning af denne Lov gik ud paa, at naar En vilde gaa ud af Landets almindelig Brandforsikring og vedkommende Pantekreditors Tilladelse dertil ikke var paategnet hans Pantebrev, skulde der udstedes en stemplet Declaration, og der forlangtes en Betaling af 3 Mk. for hver enkelt Kreditor. Jeg har havt det Tilfælde, at en Mand, der boede i Nærheden af Frederikshavn, og som ønskede at gaa ud af Landets almindelige Brandforsikring, maatte

betale 3 Rd. for at faae de behøvrige Tilladelser stemplede, og jeg tror vistnok, at hans Forsikringssum neppe beløb sig til 2,000 Rd. Han havde en Del forskjellige Smaagjældsposter, deriblandt en Aftægt og anden saadan Smaagjæld, med Hensyn til hvilke han skulde have Tilladelsen. Smidlertid har der i den senere Tid gjort sig en anden Opfattelse af vedkommende Paragraf i Stempeloven gjældende, og den største Banfelighed med Hensyn til dette Punkt er saaledes allerede nu fjernet. Men her viser sig noget Forunderligt: nemlig, at uagtet Centralbestyrelsen for den almindelige Brandforsikring har faaet Underretning om en saadan forandret Fortolkning og selv har billiget denne, saa er der dog en Branddirektør, altsaa en Underordnet under Centralbestyrelsen, som har benegtet Rigtigheden af denne Fortolkning fra Ministeriets Side og paa Grund deraf erklæret, at førend en saadan Declaration havde faaet det behøvrige Stempel, vilde han ikke udslette vedkommende Bygning af Landets almindelige Brandforsikring. Jeg tror dog, at det tilsidst lykkedes Bestyrelsen for den almindelige Brandforsikring at faae denne Mand's Samvittighed beroliget, saa at han gav sig tilfreds og udsletede vedkommende Bygning af Forsikringen; men det er den Art Hindringer, der stadig fra en Del Branddirektørers Side er lagt i Veien for Udtrædelse af Landets almindelige Brandforsikring. Jeg skal endnu nævne et Par andre Exempler som Bevis for det Rimelige og Hensigtsmæssige i, at en Lov som denne kommer frem. Jeg skal i saa Henseende nævne, at der, den Gang Landets almindelige Brandforsikring bestyredes af Ministeriet, var fra dets Side givet adskillige Rettelser ved 2 Reskripter, hvorved man navnlig vilde forebygge, at der skulde tilveiebringes vidtløftige Retskiendelser i Anledning af en saadan Bygnings Udgaaen af Landets almindelige Brandforsikring. Smidlertid har jeg lagt Mærke til, at man, siden Foreningen overgik til at blive bestyret af en privat Bestyrelse, er vedbleven at lægge de Hindringer i Veien, som tidligere stillede sig i Veien, førend dette Reskript udkom fra Justitsministeriet, Altsammen naturligtvis af en overordentlig fin Samvittighedsfuldhed hos vedkommende Branddirektør; men det har dog forekommet mig, at det vilde være ganske passende, om man tiltroede Regjeringen; at den havde havt lige saa stor Omhu for det Offentliges Vel, for saa vidt det er knyttet til en saadan Forening, som den nuværende Bestyrelse har. Jeg skal i Dag ikke videre opholde mig ved de Misbrug, der er gjort af den Indflydelse, Lovgivningen har overdraget til dette private Selskab. Jeg skal forbeholde mig at komme nærmere ind derpaa under Sagens videre Gang og nu blot udtale et Par Ord med Hensyn til det Foredrag, vi hørte af den ærede sidste Taler. Det ærede Medlem mente, at det ikke var ønskeligt, at Regjeringen skulde gribe ind i Foreninger af denne Art, da de jo dog maatte være